

Joanot Martorell.....	7
Pròleg.....	11
Nota sobre l'edició.....	16

TIRANT LO BLANC, I

Dedicatòria.....	21
Pròleg.....	23
I.....	25
II. Com lo comte Guillem de Varoic proposà d'anar al Sant Sepulcre e manifestà a la Comtessa e als servidors la sua partida.....	25
III. Com lo Comte manifestà a la Comtessa sa muller la sua partida; e les raons que li fa, e lo que ella replica.....	26
IV. Raons de consolació que lo Comte fa a la Comtessa e lo que ella replica en lo comiat; e com lo Comte anà en Jerusalem.....	29
V. Com lo rei de Canària, ab gran estol, passà en l'illa d'Anglaterra.....	30
VI. Lamentació que féu lo Rei.....	32
VII. Com lo rei d'Anglaterra pregà a l'ermità.....	33
VIII. La resposta que l'ermità fa al Rei.....	34
IX. Rèplica que lo Rei fa a l'ermità.....	35
X. La resposta definitiva que l'ermità féu al Rei..	35
XI. Les gràcies que lo rei d'Anglaterra fa a l'ermità	37
XII. Com lo rei anglès donà llicència a l'ermità que anàs a fer les magranes compostes.....	38
XIII. Lletra de batalla tramesa per lo rei de la Gran Canària al rei d'Anglaterra.....	39
XIV. Com los ambaixadors del rei de Canària portaren la lletra de batalla al rei d'Anglaterra.....	39
XV. Com per tots los del consell fon deliberat que l'ermità digués primer son vot sobre la lletra de batalla que tramès lo rei de la Gran Canària al rei d'Anglaterra.....	42

XVI.	Les raons que lo rei d'Anglaterra fa en lo consell ab los seus cavallers per entrar en la batalla ab lo rei de la Gran Canaria, e lo que ells li repliquen	43
XVII.	Com lo rei d'Anglaterra, ab voluntat de tots sos barons e cavallers, renuncià lo regne, la corona e lo ceptre a l'ermità, que fes la batalla e entràs en camp clos ab lo rei de la Gran Canària.	43
XVIII.	La resposta que lo Rei ermità féu a la comtessa de Varoic, com lo suplicà que li fes mercè de dir-li son nom ni quina amistat havia tenguda ab son marit lo comte Guillem de Varoic, e lo que ell li respongué, recitant-li les batalles de la ciutat de Roam, e dels seus actes.	45
XIX.	Raons que fa la Comtessa al Rei ermità com li demanà en gràcia que li prestàs les armes de son marit lo comte Guillem de Varoic; e com ordenà la batalla per entrar en camp clos ab lo rei moro, del qual guanyà gloriosa victòria	46
XX.	Lo vot solemne que lo Rei ermità féu, estant nafrat per lo rei de la Gran Canària	49
XXI.	Com lo Rei ermità s'excusà que no volgué lleixar a la Comtessa son fill	50
XXII.	Lamentació que féu la Comtessa com hagué lleixat lo fill.	51
XXIII.	Com los cavallers qui havien acompanyada la Comtessa se'n tornaren al camp ab lo fill, e recitaren al Rei les lamentacions de la Comtessa.	52
XXIV.	Com lo Rei ermità féu vallejjar lo seu camp, e tramès a la Comtessa que li trametés dues botes de llavor d'espinaçs de coure	54
XXV.	Com lo Rei ermità donà la batalla als moros e fon vencedor	55
XXVI.	Com lo Rei ermità se manifestà a la Comtessa sa muller	57
XXVII.	Com lo Rei ermità restituí al primer Rei les robes, la corona, lo ceptre e lo regne, e tornà a servir Déu	60
XXVIII.	Com lo rei d'Anglaterra se casà ab la filla del rei de França, e en les bodes foren fetes molt grans festes.	64
XXIX.	Com Tirant manifestà son nom e son llinatge a l'ermità	65
XXX.	Com Tirant demanà a l'ermità en què pensava	66
XXXI.	Com Tirant pregà a l'ermità que li volgués dir quina cosa era l'orde de cavalleria	66
XXXII.	Com l'ermità llegí un capítol a Tirant, del llibre nomenat <i>Arbre de Batalles</i>	67
XXXIII.	Com l'ermità llegí a Tirant lo segon capítol . . .	68
XXXIV.	Com l'ambaixador del Papa menaçà al capità del Gran Turc dins Contestinoble.	70
XXXV.	Com l'ermità dix a Tirant la significació de les armes	71
XXXVI.	Com desagraduen los cavallers	72

XXXVII.	Com Tirant demanà a l'ermità que li digués en quina edat del món eren estats millors cavallers.....	73
XXXVIII.	Com Tirant tornà a replicar a l'ermità del precedent capítol.....	74
XXXIX.	Com Tirant se partí de l'ermità, content de les bones doctrines que li havia dades.....	75
XL.	Com Tirant ab sos companyons, tornant de les grans festes que s'eren fetes en les bodes del rei d'Anglaterra, passaren per l'ermita on estava lo pare ermità.....	77
XLI.	Com Tirant recità a l'ermità les grans festes, solemnitats e magnificències, les quals no es troben per escriptura tan bells actes com foren fets en les bodes del rei d'Anglaterra, e del divís que fon entre els oficis.....	78
XLII.	Com lo Rei isqué de la ciutat ab gran professó, ab tots los estats e ab tot lo clero.....	80
XLIII.	Com lo rei d'Anglaterra pres la benedicció ab la filla del rei de França.....	81
XLIV.	De les festes que foren fetes lo dia de les bodes del rei d'Anglaterra.....	82
XLV.	Los capítols de les armes que es podien fer en aquelles festes.....	83
XLVI.	D'això mateix.....	84
XLVII.	D'això mateix.....	84
XLVIII.	D'això mateix.....	84
XLIX.	D'això mateix.....	84
L.	D'això mateix.....	85
LI.	D'això mateix.....	85
LII.	D'això mateix.....	85
LIII.	Com Tirant manifestà a l'ermità les magnificències de la roca.....	86
LIV.	De la suplicació que la Reina féu al déu d'Amor.....	87
LV.	La resposta que lo déu d'Amor féu a la Reina.....	88
LVI.	Com l'ermità demanà a Tirant que li digués qui era estat lo millor dels vencedors.....	90
LVII.	La resposta que lo Rei féu al Conestable.....	92
LVIII.	Com Diafebus llegí a l'ermità la carta que lo rei d'Anglaterra havia feta a Tirant, donant-lo per millor cavaller de tots.....	94
LIX.	Lo jurament que lo rei d'Anglaterra feia fer als gentilshòmens après que eren examinats, ans que els donàs l'orde de cavalleria.....	96
LX.	Les paraules que Tirant dix al cavaller qui es combatia, com lo tingué vençut.....	98
LXI.	La resposta que Tirant féu al senyor de les Vilesermes quan li demanà lo fermall que la bella Agnès li havia dat.....	101
LXII.	Lletra de batalla tramesa per lo senyor de les Vilesermes a Tirant lo Blanc.....	101
LXIII.	Com Tirant demanà de consell a un rei d'armes sobre la lletra del senyor de les Vilesermes.....	102

LXIV.	Lo consell que Jerusalem, rei d'armes, donà a Tirant lo Blanc	102
LXV.	Com lo senyor de les Vilesermes devisà les armes	104
LXVI.	Lo raonament que lo rei d'armes, com a jutge de la batalla, féu als dos cavallers	107
LXVII.	Com fon feta la batalla de Tirant ab lo senyor de les Vilesermes	108
LXVIII.	Com los jutges del camp donaren sentència que Tirant hagués la glòria de la batalla	112
LXIX.	Com los quatre cavallers germans d'armes se presentaren davant lo rei d'Anglaterra, los quals eren dos reis e dos ducs, e donaren-li per escrit lo que volien.	120
LXX.	Com lo segon cavaller donà al Rei lo seu albarà de les armes que volia fer	121
LXXI ^a .	Com lo terç cavaller donà un albarà al Rei de les armes que volien fer.	121
LXXI ^b .	De les paraules que contenia l'albarà del quart cavaller.	122
LXXII.	Com Tirant entrà en lo camp ab los tres cavallers, l'u après l'altre, e de tots fon vencedor.	127
LXXIII.	Com Tirant vencé lo quart cavaller	129
LXXIV.	Com un cavaller nomenat Vilafermosa requeri de batalla a Tirant	131
LXXV.	Com Tirant fon reptat de cas de tració per una donzella en presència del Rei.	134
LXXVI.	Com Tirant s'excusà de paraula del cas de tració en presència del Rei e acceptà la lletra de batalla tramesa per Kirieleison de Muntalbà	135
LXXVII.	Lletra de batalla tramesa per Kirieleison de Muntalbà a Tirant lo Blanc	136
LXXVIII.	Com lo rei d'Anglaterra anà ab tots los estats a l'església de Sant Jordi per solemnizar novelles obsèques als dos reis e als dos ducs	137
LXXIX.	Resposta a la lletra de batalla per Tirant lo Blanc	138
LXXX.	Com lo rei d'armes e la donzella se'n tornaren ab la resposta de Tirant.	139
LXXXI.	Com Tomàs de Muntalbà requeri de batalla a Tirant per venjar la mort dels Reis e la mort de son germà.	142
LXXXII.	Com Tirant e Tomàs de Muntalbà se combateren, e Tirant fon vencedor.	147
LXXXIII.	L'oració que féu Tirant après que hagué vençuda la batalla.	148
LXXXIV.	Com tragneren ab molta honor a Tirant, e donaren sentència de traïdor contra l'altre cavaller.	149
LXXXV.	Com fon instituïda la fraternitat de l'orde dels cavallers de la Garrotera.	151
LXXXVI.	Lo jurament que fan los cavallers de la Garrotera	154

LXXXVII.	Los capítols de la fraternitat són aquests	154
LXXXVIII.	D'això mateix	154
LXXXIX.	D'això mateix	154
XC.	D'això mateix	155
XCI.	D'això mateix	155
XCII.	Les cerimònies que los cavallers de la Garrotera fan, com tots són ajustats en l'església de Sant Jordi on és lo cap de l'orde	155
XCIII.	Los vots que fan les dones d'honor	157
XCIV.	D'això mateix	157
XCv.	D'això mateix	157
XCVI.	Com fom trobada la devisa del collar que lo rei d'Anglaterra donà.	157
XCvII.	La significació de la devisa	158
XCvIII.	Com Tirant ab sos companys partiren de l'ermità e tornaren en llur terra	159
XCIX.	Com lo Mestre de Rodes, ab tota la religió, fon delliurada per un cavaller de l'orde	164
C.	Com Tirant armà una nau per socórrer al Maestre de Rodes, e anà-se'n en sa companyia Felip, fill menor del rei de França, del qual se tractà matrimoni ab la filla del rei de Sicília	167
CI.	Com lo rei de Sicília pregà a Tirant que l'acollís en la sua nau per passar al sant Sepulcre de Jerusalem.	174
CII.	Com lo rei de Sicília féu un convit a Felip e a Tirant ans que partissen, e com Tirant reparà un gran defalt que Felip havia fet	177
CIII.	Lamentació que féu la filla del rei de Sicília après del convit.	178
CIV.	Com lo rei de Sicília comanà la muller e sa filla a son germà lo duc de Messina, e pregà'l que digués lo parer seu en lo matrimoni de Felip e de sa filla.	179
CV.	Com Tirant arribà en Rodes ab la nau e la socorregué	183
CVI.	Com Tirant féu cremar la nau del capità dels genovesos, qui fon causa que tots los moros se n'anaren de l'illa.	186
CVII ^a .	Com fon mort lo Soldà per sos vassalls a mort vituperosa	189
CVII ^b .	L'oferta que féu lo Mestre de Rodes a Tirant de pagar-li la nau	191
CVIII.	La resposta que Tirant féu al Mestre de Rodes. Aprés partí de Rodes e anà al sant Sepulcre en companyia del rei de Sicília e de Felip.	192
CIX.	Com Tirant posà en llibertat tots los catius que havia comprats en Alexandria, e com tornaren en Sicília e estregueren lo matrimoni de Felip ab la filla del rei de Sicília.	195
CX.	Lo raonament que Tirant féu a la infanta de Sicília sobre lo matrimoni, e com la Infanta féu moltes experiències per conèixer a Felip.	200
CXI.	Com la infanta de Sicília tramès per Tirant e	

	manifestà-li com era contenta de complir lo matrimoni ab Felip	206
CXII.	Com lo rei de Sicília tramès deu galeres e quatre naus armades al rei de França per valença .	208
CXIII.	Lo vot que Tirant féu davant lo rei de França e molts altres cavallers	209
CXIV.	Com Ricard, en presència del rei de França, dix que combatria a Tirant a tota ultrança. E com lo rei de França combaté Trípol de Suria, e après robà la costa de Turquia	212
CXV.	Lletra tramesa per l'emperador de Constantinoble al rei de Sicília	215
CXVI.	Com lo rei de Sicília pregà a Tirant, per part sua e de l'emperador de Constantinoble, que volgués anar en Constantinoble per socórrer-lo.	216
CXVII.	Com Tirant fon arribat en Constantinoble, e les raons que l'Emperador li dix	219
CXVIII.	Com Tirant fon ferit en lo cor ab una fletxa que li tirà la deessa Venus perquè mirava la filla de l'Emperador	221
CXIX.	Raons de conhort que fa Diafebus a Tirant perquè el veu pres ab lo llaç d'amor	223
CXX.	Lamentació d'amor que fa Tirant	230
CXXI.	Raons que fa Diafebus a Tirant, aconhortant-lo de ses amors	231
CXXII.	La proposició que l'Emperador féu en lo consell, dreçant les noves a Tirant	233
CXXIII.	La resposta que Tirant féu a l'Emperador en lo consell	234
CXXIV.	Raons que fa l'Emperador en lo consell contra un cavaller mal cristià	235
CXXV.	Com la Princesa dóna consell a Tirant que es guard de les falses astúcies del duc de Macedònia	239
CXXVI.	Com Tirant satisféu en les raons que l'Emperador li demanava	243
CXXVII.	Com la Princesa conjurà a Tirant que li digués qui era la senyora qui ell tant amava	245
CXXVIII.	Com la Princesa repassà a Tirant perquè l'havia requesta d'amors	249
CXXIX.	Com Tirant donà raó a la Princesa per quina causa l'havia requesta d'amors, e com per la sua amor ell se daria la mort	250
CXXX.	Com la Princesa demanà perdó a Tirant de les ofensives paraules que dites li havia	254
CXXXI.	Com l'ambaixador del camp explicà l'ambaixada a l'Emperador	255
CXXXII.	La resposta que la Princesa féu a l'Emperador, son pare	257
CXXXIII.	Com l'Emperador tramès Tirant al camp, e los precis e exhortació que li féu	261
CXXXIV.	Com Tirant tramès lo marquès de Sant Jordi e lo comte d'Aigües Vives per ambaixadors al duc de Macedònia	270

CXXXV.	Lletra tramesa per lo Soldà al capità Tirant lo Blanc	274
CXXXVI.	Com l'ambaixador del Soldà explicà la sua ambaixada a Tirant	274
CXXXVII.	La resposta que Tirant féu a l'ambaixador del Soldà	275
CXXXVIII.	La resposta que Tirant féu als ambaixadors dels altres caps de l'ambaixada	278
CXXXIX.	Com lo Prior de Sant Joan parlà ab l'Emperador	283
CXL.	Com lo Prior de Sant Joan explicà sa ambaixada a Tirant	283
CXLI.	Com lo rei d'Egipte votà en lo consell la sua intenció	286
CXLII.	Com Abdal-là Salomó explicà la sua ambaixada a Tirant	293
CXLIII.	Lo consell que Abdal-là Salomó donà a Tirant, capità	295
CXLIV.	Com los grans senyors del camp de Tirant captaren gràcia per Abdal-là del Capità	302
CXLV.	Com lo Conestable informà a l'Emperador de l'estat del camp	303
CXLVI.	La sentència que l'Emperador donà contra los cavallers, ducs e comtes que presos eren	308
CXLVII.	L'albarà que féu Estefania de Macedònia a Diafebus	315
CXLVIII.	Com Diafebus pres comiat de l'Emperador e de les dames per tornar al camp	315
CXLIX.	Com lo rei d'Egipte tornà la resposta que Tirant li havia feta als grans senyors moros	318
CL.	Lletra de batalla tramesa per lo rei d'Egipte a Tirant lo Blanc	321
CLI.	Com Tirant demanà de consell als grans senyors del seu camp	322
CLII.	Resposta a la lletra de batalla del rei d'Egipte per lo capità Tirant	324
CLIII.	Com lo duc de Macedònia injurià molt de paraula al capità Tirant	326
CLIV.	La resposta que Tirant féu al duc de Macedònia	329
CLV.	Lo raonament que lo senyor de la Pantanalea féu a la Princesa	337
CLVI.	L'oració que Tirant féu a tots los cavallers	341
CLVII.	Com lo Soldà ordenà les sues hosts, e com començà la batalla	342
CLVIII.	Lletra tramesa per Estefania a Diafebus	349
CLIX.	Com se féu la pau de Diafebus ab Tirant ab la lletra d'Estefania	350
CLX.	Salconduit que fa la Princesa al capità Tirant	354
CLXI.	Com Tirant tingué lo guiatge e anà a fer reve-rència a la Princesa	354
CLXII.	La resposta que féu la Princesa a Tirant	363
CLXIII.	Lo somni que Plaerdemavida féu	366
CLXIV.	Lo consell que los mariners donaren a Tirant	372

CLXV.	Lo raonament que Tirant fa al Gran Caramany e al rei de la sobirana Índia	378
CLXVI.	La resposta que féu lo gran Caramany	379
CLXVII.	La resposta que Tirant féu al Gran Caramany .	382
CLXVIII.	Lletra que fan los del camp al capità Tirant . . .	384
CLXIX.	Com l'Emperador tramès per sa filla la lletra a Tirant que los del camp li havien tramesa.	384
CLXX.	Reprensió que fa la Princesa a Tirant	385
CLXXI.	La resposta que Tirant fa a la Princesa	386
CLXXII.	Rèplica que fa la Princesa a Tirant.	387
CLXXIII.	Resposta que fa Tirant a la rèplica de la Princesa	389
CLXXIV.	Com Tirant demanà a la Princesa quina era estada la causa de son mal	391
CLXXV.	Resposta feta per la Princesa a Tirant	392
CLXXVI.	La resposta que l'Emperador fa a Tirant	392
CLXXVII.	Lo conhort que Tirant fa a la duquessa de Macedònia.	393
CLXXVIII.	Com l'ambaixador del Soldà explicà la sua ambaixada.	394
CLXXIX.	Conhort que la Princesa fa a Tirant	396
CLXXX.	Lo conhort que l'Emperadriu fa a Tirant	397
CLXXXI.	Com la Princesa favoreix Saviesa	398
CLXXXII.	Com l'Emperadriu satisfà al que ha dit la Princesa	400
CLXXXIII.	Rèplica que fa la Princesa a l'Emperadriu, sa mare	401
CLXXXIV.	Replica l'Emperadriu responent a sa filla	403
CLXXXV.	La resposta que l'Emperador féu a l'Emperadriu e a la Princesa.	403
CLXXXVI.	La sentència que l'Emperador manà publicar .	404
CLXXXVII.	Lletra tramesa per Estefania al Gran Conestable .	405
CLXXXVIII.	Resposta feta per lo Conestable a la lletra d'Estefania.	406
CLXXXIX.	Les grans festes que l'Emperador féu fer per amor dels ambaixadors del Soldà	407
CXC.	Parla Esperança	419
CXCI.	Parla l'Emperador	420
CXCII.	Parla lo rei Artús	420
CXCIII.	Los béns de natura	421
CXCIV.	Lo que jura lo rei com se corona.	422
CXCV.	D'on proceeix honor	422
CXCVI.	Lo que l'home d'armes ha mester.	423
CXCVII.	Com s'aconsegueix saviesa	423
CXCVIII.	Los béns de fortuna	424
CXCIX.	Les virtuts de noblea	424
CC.	Quin deu ésser lo pensament del cavaller qui és vençut en batalla	424
CCI.	Lo príncep de quines coses és tengut a sos vassalls.	424
CCII.	La resposta que fa l'Emperador a la reina Morgana.	426
CCIII.	Lo vot que Tirant féu	427
CCIV.	Lo vot del Vescomte	427
CCV.	Lo vot que fa lo Conestable	427
CCVI.	Lo vot que fa Hipòlit.	428